

ת"פ 25858/06 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברוחובות
ת"פ 22-06-25858 מדינת ישראל נ'
הבקעה(עוצר/אסיר בפיקוח)

בפני:	כבוד השופט קרן וקסלר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
	הנאשם
	פלוני

נזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, לפי סעיפים 380 ו- 382(ג) בחוק העונשין, תש"ז - 1977 (**חוק העונשין**). על פי המתויר, בתאריך 10.6.2022, על רקע חשדו של הנאשם כי רעיתו, המתלווננת, משוחחת עם גבר אחד, התגלו ויכוח בין בני הזוג, שבמהלכו זרקה המתלוונת את מכשיר הטלפון הנייד על רצפת הבית. בהמשך לכך צעקו המתלוונת והנאשם אחד לעבר השני, או אז הכה הנאשם את המתלוונת מספר מכות בפניה ובתגובה המתלוונת אחזה בכתפיו בכדי להדוף אותו ממנה. בהמשך לכך, אחז הנאשם בחזקה את צוואריה של המתלוונת ולאחר מכן שחרר את אחיזתו. כתוצאה מהמעשים נגרמו למTELוננת חבלות בדמות נפיחות, סימני חניתה בצוואר והמטומה תת עורית בפנים משמאל.

2. במסגרת הסדר דין הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקير בעניינו וכן לבחינת התאמתו לריצוי עובדות שירות.

تسקيري שירות המבחן

3. תסקיר מיום 29.1.23 התייחס לתולדות חייו של הנאשם. הנאשם בן 37 נשוי למTELוננת מזה 12 שנים ואב לשלושה ילדים, היגר לארץ בגיל 24 וכיום שואה בארץ עם משפחתו מכוח אשרת שהיא זמנית. מהتسקיר עולה כי הנאשם שמר על רצף תעסוקתי עד לمعצרו ונעדך עבר פלילי. בשיחה עם המתלוונת שללה היא קשיהם במערכת היחסים או אלימות מכל סוג שהוא, תיארה האירוע בכתב אישום חריג וויצו דופן, מסרה שאינה חוששת מהנאשם ודרשה שיחזור לבית בהקדם, בין היתר, על מנת לסייע לה בטיפול בילדים. שירות המבחן התרשם שבני הזוג מנהלים מערכת יחסים מורכבת המאופיינית בקשרי תקשורת וbulletin הדדיות, דבר שיש בו להגברת את הסיכון להישנות אירובי אלימות. להערכת שירות המבחן במצבים בהם הוא חש בתסקול, קנאה, שחדרנות וחוסר אונים עלול הנאשם להגיב באופן אלים או אימפואטיבי, מבליל להפעיל שיקול דעת אודות מעשו וחומרתם. חרף נזקקות טיפולית, לא ניתן היה לקדם שיח בוחן וביקורת על התנהלותו שכן הנאשם התמקד

במצגת חלקו החייב והתייחס לביצוע העבירה באופן מוצמצם ומטשטש והתקשה לנקות אחריות על מעשי. נוכח האמור, הוואיל ולא נוצר פתח לקשר טיפול, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מרתיעה שתיקח בחשבון, בין היתר, את רמת הסיכון המתוארת.

4. בתסaurus נוסף מיום 24.5.23 עדכן שירות המבחן כי לאחר שהנאשם הביע נכונות להשתלב בכל טיפול שיוצע לו, ניסה לשלב את הנאשם בטיפול, ללא הצלחה, הן בשל מודעות נמוכה לדפוסיו ומוטיבציה ירודה והן בשל היעדר מענה טיפול זמין נוכח מעמדו בארץ והעדר שליטה בשפה. שירות המבחן התרשם שהנאשם הורטע מההlixir המשפטי ונענה לתנאים המגבילים בהם נתנו זמן ממושך אולם, הוא עדין ממש גלוות קושי בבחינה עצמית וממוקד במחקרים האישיים והמשפחתיים שלהם. בנסיבות אלה, נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית.

טייעוני הצדדים בתמיצית

5. ב"כ המאשימה, עו"ד חן זעירו, עמדה על הערכיהם המוגנים בעבירות אלימות במשפחה, תוך שהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירה, לחבלות המשמעויות שנגרכו למTELוננט, כעולה מתמונות החבלות ומסיכום רפואי שהוגשו כראיות לעונש ולפוטנציאל הנזק הנובע מהכאתה של המTELוננט מספר פעמיים בפניה. לאחר שהפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה, עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 לבין 18 חודשים מאסר בפועל. בהתייחס לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה הפנתה לכך שהנאשם נעדר הרשות קודמות וכן יש לזקוף לזכותו את הודיעתו בכתב האישום, ומנגד, בהתחשב בתסקרי שירות המבחן המצביעים על מסוכנות להישנות לביצוע עבירות נוספות ולהיעדר מוטיבציה אמיתית להליר טיפול, לעמדתה יש להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים לצד מאסר על תנאי והתcheinות. נוכח עתירתה לעונש, סבורה ב"כ המאשימה כי אין מקום לדון בשאלת התאמתו של הנאשם לנשיאות המאסר בעבודות שירות אולם מכל מקום ביקשה כי אمنع מלקבוע את עונשו של הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות, תוך שהפנתה להנחיית פרקליט המדינה 9.11 מיום 14.7.2020 שכותרתה "ריצוי מאסר בעבודות שירות על ידי נתין זר".

6. ב"כ הנאשם, עו"ד לiran פרידלנד, ביקשה להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד ולהילופין מאסר קצר שיניsha בעבודות שירות. ב"כ הנאשם עמדה על נסיבותו האישיות של הנאשם, שהינו אב לשולשת ילדים שאחד מהם בעל צרכים מיוחדים. לדבריה, האירוע המתואר בכתב האישום הוא אירוע חריג בח' בני הזוג, המTELוננט סיפרה על מערכת יחסים חזקה תקינה המאפשרת בשותפות ועזרה הדדיות, בעלת מאפיינים של כבוד, אהבה וקרבה. הנאשם תפקד באופן יציב במישור התעסוקתי והתמקד במחובותיו הכלכלית בבני משפחתו וחרף הקשיים שהווו עם הגעתו ארצها, חוסר המعتمد והיעדר תמיכה משפחתית, כמו גם הבעיות התרבותיים, הכלכליים לקדם את מצבו ומצב משפחתו. עוד ביקשה להתחשב בהודיותו של הנאשם בכתב האישום, הפנתה לاستقل שירות המבחן המלמדים על הרתעה שהוויה מההlixir המשפטי וביקשה לזקוף לזכות הנאשם את נכונותיו להשתלב בטיפול אשר לא יצא אל הפעול מסיבות שאין קשרות בו, בשם לב למעמדו בארץ וקשי' שפה. כן הפנתה לתקופה הממושכת בה שהה הנאשם בתנאים מוגבלים ולקשיים הרגשים והכלכליים הנובעים מכך.

7. הנאשם ניצל את זכות המיליה الأخيرة, הביע חריטה על מעשייו וביקש לחזור למשפחתו. עוד טען כי תקופה המעצר גרמה לו להתבונן באופן עמוק בפסול בהתנהגותו.

מתמחם העונש ההורם

8. בהתאם לעיקרון ההלימה, יקבע מתמחם העונש תוך התחשבות בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. תופעת האלימות במשפחה היא רעה חרולה ואין צורך להזכיר מילים אודות חמורתה. לדaben הלב, מדי יום שומעים אנו על אירועי אלימות כנגד נשים, הפגעים באופן אנוש במסגרת התא המשפחתית, בזכות האישה לשמירה על גופה, בזכותה לחוש מוגנת למרחב הבטוח של הבית, בזכותה לכבוד, לחירות, לשלות نفس ולביטחון.

10. בית המשפט עמדו לא אחת על מדיניות הענישה המחייבת שיש לנקט בעבירות אלימות המבוצעות במסגרת התא המשפחתית, בין היתר, בשל הקושי בחשיפת המעשים המבצעים "בהתאם אחורי מפטן הדלת" ושל הפגיעה הקשה שהם מסבים לתחרות הביטחון הקרוב (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021); רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021)).

עוד ראוי להפנות לע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (07.10.3007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחתי ישרוו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרתת של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לאלימות העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק לפני החלש. פעורי הכוחות הם גדולים כשמדבר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגשנותם של קרבנות העבירה למרכז המשטרתי או למערכות הסיווע האחרות היא עניין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואיימה. הבושא, והרצון לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למזהן קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלוות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מיד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

11. כן נפסק ברע"פ 375/22 מדינת ישראל בסל (10.2.2022): "על בית המשפט להוסיף ולפעול כמייב יכולתו במאציו למיגור תופעה קשה זו - כן במשורר הרעתה העבריין עצמו, וכן במישור הרעתה הרבנים. בוגדר זאת, אל לקביעות הנוקבות הנכללות בפסקת בית משפט זה שחלקו אוחצרא לעיל, להיוותר בוגדר רטוריקה בלבד".

12. מעשי של הנאשם פגעו באופן ממש בערכיהם החברתיים המוגנים. נסיבות המקירה המתוארות בכתב האישום מלמדות אמן על אירוע חד פגעי, לכארה, אולם לא ניתן להתעלם מעוצמת האלימות שהופנתה כלפי המתלוונת תוך אובדן עשתונות, כשהנאשם מכיה בה עוד ועוד באחור רגש - בפנים, והכל על רקע רכשנות ורגשות קנאה כלפי. החבלות שנגרמו למתלוונת אין קלות כלל ועיקר. התמונות והמסמכים הרפואיים שהוגשו

מלמדים כי נגרמו למתלוננת נפיחות ושטף דם גדול במצבה, סימני חניקה בצוואר, שטף דם בשפה והמטומה תחת עורית בפנים מצד שמאל.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מחייבת הפסיכה להשית על דרך הכלל עונשי מאסר בפועל על מי שהורשו בעבירות אלימות כלפי בניו זוג שגרמו לחבלה. אפנה למספר פסק דין שעשויים לשמש ככל עזר:

א. רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה בכך שהשליך לכיוונה של רعيיתו, המתלוננת, נעל ספורט, אחז بيديו בנעל נוספת, יצא לעברה - והחל להכותה בנעליו בחזקה בגבה ובפניה, תוך שגרם לדימום בשפטיה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין ימי או שבועות מאסר ועד 6 חודשים מאסר בפועל, והשית על הנאשם 15 ימי מאסר בפועל. בית המשפט המ徇וני קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש והחמיר בעונשו של הנאשם כך שהושתו עליו 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר ששקל לזכותו תסוקיר חיובי שהתקבל בעניינו. בקשה רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 7004/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.10.22) - בעת ויכוח בין הנאשם ובת זוגו, הרים הנאשם את בתם הפעיטה וכשהמתלוננת העירה לו על קר, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והנ帀ה תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשים מאסר שאפשר ויישאו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר לצד ענישה נלוית, וגורר על הנאשם, גדר עבר פלילי, 9 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות. ערעור ובקשה רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.1.20) - הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בכך שבשתי הزادמניות שונות נקט באלימות כלפי רעייתו. במקרה האחד הרים המבקש את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת בביתה קר שנגרמו לה חבלות בפניה בשפטיה, דם ירד מפה והוא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם העונש הנע בין 4 ועד 14 חודשים מאסר, והשית על הנאשם מאסר בן 10 חודשים, הצד ענישה נלוית. ערעור ובקשה רשות ערעור נדחו.

ד. רע"פ 3801/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.2018) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש בכך שהכה את בת זוגו בפניה וגרם לה לחבלות ולסימנים. בית משפט השלום קבע מתחם הולם הנע בין מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר לריצוי בפועל וגורר על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשה רשות ערעור נדחו.

ה. רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021) - הנאשם הורשע בכך שעלה רק חד שרעיתו בוגדת בו, לאחר שהתעכבה בשובה הביתה מחתונה אליה יצאה "באישור" המבקש, תקף אותה בכך שהיא בה בידי בעינה קר שנגרמו לה אדומות וනפיחות סיבוב ארובת העין. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשים מאסר ל- 12 חודשים, השית על הנאשם, בעל עבר פלילי בעבירות מסוימת סוג מאסר בפועל במשך 6 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה במשך 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשים מאסר בפועל תוך שדחה א המלצה שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה שיקומית.

. א. עפ"ג (מחוזי מרכז) 22-01-8173 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל**(4.7.2022) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שעלה רקע ויכולו הוריד את כסוי ראהה של המטלוננט, אחץ בגרונה, היכה אותה באמצעות ידיו, נשך אותה באפה והשליך לעברה כסא אוכל, כך שנגרמו לה חבלות בדמות שריטות בכף ידה ועל אפה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשים מאסר והשיט על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 12 חודשים מאסר בפועל. הערעור נדחה.

. ב. עוד נתתי דעת לי פסיקה ענפה של בתי משפט השלום, שהוגשה על ידי הצדדים: ת"פ (רחובות) 20-05-11561
מדינת ישראל נ' עסיס (13.9.2021); ת"פ 18-06-21194 **מדינת ישראל נ' בדירה** (29.4.2019); ת"פ (נתניה) 20-10-56886 **מדינת ישראל נ' אגbaraיה** (17.2.2021); ת"פ (ריאל"צ) 20-9763 **מדינת ישראל נ' נבדרייק** (10.5.2023); ת"פ (רמלה) 21-131702 **מדינת ישראל נ' מלקו** (15.6.2021); ת"פ (ריאל"צ) 19-24393 **מדינת ישראל נ' כהן** (16.1.2020); ת"פ (רחובות) 18-08-15032 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.11.2021); ת"פ (רחובות) 19-07-25579 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.6.2021)).

. ג. לאחר ש שקלתי את מכלול הנسبות הקשורות לביצוע העבירות ומידיות הענישה הרווחת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם למסכת העבירות בענייננו נע בין 6 ל- 18 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית.

шиוך גזירת העונש בתחום המתחם

. ד. בבחינת העונש הרأוי בגדרי מתחם הענישה, נתתי דעת לי לכך שהנאשם נעדר הרשותות קודמות, הוא הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן וחסר עדותה של המטלוננט ובזמן שיפוטי. עוד שקלתי לקולה את תנאי מעצרו הקשים של הנאשם אשר שהוא במעצר מאחריו סורג ובריח חדשניים וכן את התקופה הממושכת, כמנה, בה היה עוצר בפיקוח אלקטронני ללא הקלה, אשר פגעה בנאשם הן במישור הרגשי והן במישור הכלכלי.

. א. באיזון כלל השיקולים מצאתי מקום את עונשו של הנאשם בחלוקת התחثان של מתחם הענישה אם כי לא בתחתיתו ממש. תסקרי שירות המבחן אמנים מצביעים על סיכון בלתי מבוטל להישנות עבירות התנהגות אלימה במשפחה ובפרט בהיעדר טיפול שיקנה לו כלים להתרמודד עם הרגשות שהביאו לפיצח התנהגות אלימה ופגענית. עם זאת, נתתי דעת לי נسبותיו האישיות של הנאשם, שהינו חסר עורף משפחתי ונעדר גורמי תמייה, כמו גם לקשים שהtauורו בשילובו בטיפול, שאת חלקם אין לזקוף לחובתו. בצד זאת יש לזכור, כי תלונה על אלימות בתחום המשפחה היא מהלך מורכב ובפרט כמשמעות על מי שננסמכת על הנאשם כעוגן כלכלי ומשמעותו בית המשפט להגן על שלומה של המטלוננט, שבdomה לנאשם, אף היא נעדרת תמייה ונמנית על אוכלוסייה מוחלשת.

. ב. עוד אזכיר כי בשל הצורך בהרתעת היחיד ובהרעתה הרבבים, בפרט בשים לב לסיכון הנש�� מהנאשם, לא מצאתי להורות על ריצוי המאסר בעבודות שירות.

. ג. התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשים מאסר בפועל בגין עמי מעצרו על פי רישומי שב"ס (מיום 11.6.22 ועד 25.8.22);
- ב. 6 חודשים מאסר אותו לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסווג פשע;
- ג. 3 חודשים מאסר אותו לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסווג עוון.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, בנסיבות הצדדים.